

a rabbi esetéhez hasonlít az én szegedi létezésem. Józsue elment a rabbihoz, és panaszkodott neki: rettenetesen sok megoldhatatlan gondja van az életben. Kérte a segítségét, mondjon neki valamit, amivel a krízist meg lehet oldani. A rabbi azt mondta: Tudod mit, Józsue? Vegyél egy kecskét, vidd haza és gondozd! Meglátod, a gondjaid ugrásszerűen megoldódnak. Józsua kicsit gondolkodott, szerzett egy kis pénzt, vett egy kecskét, hazavitte. A gondjai a hatodik hatványra növekedtek. A kecskét ápolni kellett, legeltetni, fejni, tisztogatni, a termékét földolgozni. Józsue ki sem látott a gondokból, ezért fél év múlva visszament a rabbihoz. Rabbi, ez borzasztó! Nem bírom tovább ezzel a bűdös kecskével. A rabbi erre azt felelte: Add el a kecskét, és meglátod, mennyivel könnyebb lesz minden! Én is valahogy így vagyok a színigazgatással.

Hellési Zolt

